

مشروط می‌کند. همه این احکام باید لغو شود و ریاست این کمیته‌ها دست فردی باشد که نگاهی باز به دانشگاه داشته باشد. این روند جذب، رسمی کردن و ارتقای اساتید باید اصلاح شود.»

دانشجویان از مهاجرت استادان هم می‌گویند و تأکید می‌کنند که شرایط باید برای حضور آنها در دانشگاه‌های ایران فراهم شود. اشاره آنها به موج گسترده مهاجرت چهره‌های دانشگاهی در سال‌های اخیر است که به اعتقاد خودشان باعث ناامیدی آنها می‌شود. این روایت را عرفان قوامی، فعال دانشجویی دانشگاه نوشیروانی بابل تعریف می‌کند؛ از شرایطی که مهاجرت و خروج استادان دانشگاه‌ها از ایران باعث ناامیدی دانشجویان شده و حالا تغییر شرایط برای ماندن آنها باید در اولویت وزارت علوم آینده باشد: «حجم مهاجرت اساتید از دانشگاه به‌شدت افزایش یافته است. اینکه دانشگاه نمی‌تواند خدمات موردنیاز را برای آنها فراهم کند که داخل کشور بمانند، برای ما به چالش تبدیل شده است. اولین خواسته ما این است که شرایط را به‌صورتی رقم بزنند و حقوق و مزایایی برایشان قائل شوند که این حجم از مهاجرت وجود نداشته باشد.»

❖ خارج کردن دانشگاه‌ها از فضای امنیتی

غلام‌حیدر ابراهیم‌پای‌سلامی، استاد دانشگاه و دانش‌آموخته جامعه‌شناسی و از اساتید اخراجی دانشگاه تهران در بهمن‌ماه سال ۱۴۰۱ است. او در دوره‌های پنجم و ششم نماینده مردم در مجلس بود و به هم‌میهن درباره شرایط فعلی مسلط بر فضای دانشگاه‌های کشور توضیح می‌دهد: «دانشگاه‌ها در ایران مظلوم واقع شده‌اند؛ به همین دلیل در چند سال گذشته اقدامات وسیعی برای تضعیف دانشگاه‌ها، اخراج اساتید، محدودیت برای دانشجویان و حتی اخراج آنها انجام شد. متأسفانه فضای دانشگاه‌ها امنیتی و غیرعلمی شده و به پایگاهی نامتناسب با رویکردهای علمی و نوآوری‌ها تبدیل شده است. دانشگاه، نهاد پایه و سنگر اصلی است که باید برای پیشرفت و توسعه جامعه به خلق گفتمان‌های علمی کمک کند، اما حالا شرایط نامساعدی دارد. دخالت نیروهای غیردانشگاهی تا جایی است که برخی تلاش می‌کنند حوزه‌های علمیه و نظام قدیم دانش بر وزارت علوم و دانشگاه‌ها مسلط باشد. کارکرد اصلی دانشگاه به محاق رفته و دانشگاه‌ها به دبیرستان‌های خاصی تبدیل شده که اهل قدرت توفیق دارند دانشجویان و اساتید گوش به فرمان آنها باشند.»

او انتظار جامعه دانشگاهی از دولت پزشکیان و وزارت علوم بعدی را بازگرداندن دانشگاه به مرجعیت علمی و رویکرد اصلی آن یعنی خلق علم می‌داند و تأکید می‌کند که دانشگاه باید دارای رویکرد تخصصی و کارآفرینی مبتنی برنوآوری باشد؛ به همین دلیل انتظار می‌رود دولت با انتخاب وزیر علوم شایسته، فضای دانشگاه‌ها را از شرایط امنیتی به فضای باز علمی و مبتنی بر حل مشکلات مردم و ترویج روحیه نوآوری و کارآفرینی تغییر دهد.»

به گفته او، جامعه دانشگاهی انتظار زیادی برای ایجاد تحول از دولت دارند تا این نهاد علمی از مرداب خلاص شود و به وظیفه اصلی خودش بپردازد: «نمونه رکود نهاد علم در کشور کاهش فعالیت‌های انجمن‌های علمی استادان و پژوهشگران و انجمن‌های علمی دانشجویی است که در این سال‌ها راکد شده‌اند و حتی حق برگزاری مجامع عمومی خود را در دانشگاه‌ها نداشته و نمی‌توانند همایش‌های علمی و تخصصی خود را به‌صورت آزاد برگزار کنند؛ ارتباطات بین‌المللی دانشگاه‌ها به‌شدت کاهش یافته و استادان و دانشجویان در سطوح بین‌المللی ارتباط، مرادوه و تعامل علمی بسیار کمی دارند.»

او می‌گوید، انتظار از دولت بازگرداندن استادان و دانشجویانی است که به‌ناحق اخراج شدند یا برای آنها محدودیت ایجاد شده است: «این کار نشان‌دهنده تلاش برای راهی‌ای از مرداب فضای امنیتی در دانشگاه‌هاست و این امر آسان‌ترین کاری است که وزارت علوم آینده می‌تواند در حوزه دانشگاه و مطالبات دانشجویان انجام دهد.» به گفته پای‌سلامی، بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری در فضای دانشگاهی و رسانه‌ای، درباره اولویت‌های وزیر علوم آینده گفت‌وگو می‌شود و دانشگاهیان امیدوارند مرجعیت علمی و رویکرد بین‌المللی در اولویت و در دستور کار دانشگاه‌ها قرار گیرد و دست نیروهای اجتماعی غیرعلمی و کسانی که در نظام دانش دخالت و خدشه وارد می‌کنند، کوتاه شود.

پای‌سلامی می‌گوید که کارکرد اصلی دانشگاه، پژوهش، تولید علم، انتقال علوم و تکنولوژی و ایجاد نوآوری در اندیشه و عمل است. پیشرفت و عقب‌ماندگی جامعه به دانشگاه وابسته است: «اگر امروز فقر، فلاکت و آسیب‌های اجتماعی درحال گسترش است، ریشه و علت اصلی آن به‌نظر نظری و ضعف تحلیل در دانشگاه‌ها برمی‌گردد. دانشگاه باید مرکز تحلیل

غلام‌حیدر

ابراهیم‌پای‌سلامی،

استاد دانشگاه

و دانش‌آموخته

جامعه‌شناسی و

از اساتید اخراجی

دانشگاه تهران؛

دانشگاه‌ها در ایران

مظلوم واقع شده‌اند؛

به همین دلیل در

چند سال گذشته

اقدامات وسیعی

برای تضعیف

دانشگاه‌ها، اخراج

اساتید، محدودیت

برای دانشجویان و

حتی اخراج آنها انجام

شد. متأسفانه فضای

دانشگاه‌ها امنیتی و

غیرعلمی شده و به

پایگاهی نامتناسب با

رویکردهای علمی و

نوآوری‌ها تبدیل شده

است

و بررسی مسائل مهم جامعه باشد. اگر در جامعه دانشگاه آزاد باشد گفت‌وگوهای علمی، تعامل و نوآوری رواج می‌یابد و کشور پیشرفت می‌کند. اکنون بهترین استادان و دانشجویان از دانشگاه‌های ایران مهاجرت می‌کنند.»

❖ تغییر رویه کمیته‌های انضباطی در دانشگاه‌ها

تایید فعالان دانشجویی دانشگاه‌های مختلف از افزایش نظارت و احکام صادرشده کمیته‌های انضباطی در سال‌های اخیر خبر می‌دهد؛ رویه‌ای که با آیین‌نامه انضباطی سال ۹۸ شدیدتر شد، فضا را برای دانشجویان تنگ‌تر کرد و مدت‌هاست که حضور آنها در فضای مجازی هم رصد می‌شود و به‌واسطه آن احکامی انضباطی دریافت می‌کنند.

حالا یکی از درخواست‌های دانشجویان، تغییر همین رویه است. دانشگاه نوشیروانی بابل یکی از صدها نمونه از افزایش نظارت‌ها پس از اعتراضات ۱۴۰۱ است. فعالان دانشجویی این دانشگاه از آمار بالای صدور این احکام در دانشگاه خود می‌گویند؛ از آبان ۱۴۰۱ تا آذرماه همان سال، بیشتر از ۱۵۰ دانشجو توسط دانشگاه یا به کمیته انضباطی خوانده شدند یا تعهد دادند یا به‌مدت دو ماه ممنوع‌الورود شدند. آرای کمیته‌های انضباطی هم یا تعلیق بود یا احکامی مانند تعهد کتبی، ولی به‌دلیل بالا بودن تعداد این آراء دانشگاه قصد پایان‌دادن به این پرونده‌ها را داشت.

دانشجویان این دانشگاه می‌گویند، پس از دوره اعتراضات دوسال پیش، نظارت بر فضای مجازی و صفحات شخصی دانشجویان چند برابر شد و در چند وقت اخیر بیشترین کمیته انضباطی برای دانشجویان برگزار شد. بیشتر این کمیته‌ها هم بابت پیام‌هایی بود که آنها در صفحات شخصی مجازی خودشان منتشر می‌کردند؛ البته به‌عنوان یک دانشجو، اطلاعات حساب‌های کاربری آنها و مواضع‌شان ارتباطی با زیست دانشجویی‌شان نداشت و کاملاً مخالف آن چیزی بود که در آیین‌نامه‌های کمیته انضباطی به‌عنوان تخلف در فضای مجازی شناخته می‌شود.

شاهدان عینی این تعلیق‌ها تعریف می‌کنند که دانشگاه به واکنش‌های سیاسی دانشجویان در فضای مجازی به‌شدت واکنش نشان می‌داد، بیشتر این پرونده‌ها یا به تعهددادن ختم می‌شد یا یک یا دو ترم تعلیق، اما دو مورد اخراج هم به‌دلیل نوشتن توییت و فعالیت در فضای مجازی اتفاق افتاده است.

عرفان قوامی که فعال دانشجویی دانشگاه نوشیروانی است، تعریف می‌کند که در این چند وقت فعالیت‌های فضای مجازی دانشجویان به‌شدت تحت نظارت دانشگاه و کمیته‌های انضباطی قرار داشت. او از لغو مجوز فعالیت‌های انجمن سیاسی فرهنگ و تمدن این دانشگاه می‌گوید که در آن رفتارهای شخصی اعضا دلیلی برای لغو مجوز آنها اعلام شده بود: «بعد از فروکش کردن اعتراضات ۱۴۰۱ و از آنجایی که دبیر اسبق انجمن فرهنگ و تمدن اسلامی استعفا داده و دوره فعالیت ما تمام شده بود، به دانشگاه درخواست برگزاری انتخابات دادیم. دانشگاه ابتدا چراغ سبز نشان داد، اما بعد سنگ‌اندازی‌ها شروع شد و پذیرش اسامی از سوی دانشگاه به تعویق انداخته می‌شد. تا روز آخر ترم به ما اعلام شد که برای شما جلسه دفاعیه تشکلی می‌دهیم. این جلسه هم بدون رعایت ضوابط قانونی بود و بیشتر اتهامات به تشکل ما، مواردی بود که می‌گفتند اعضای انجمن حجاب ندارند یا چرا رنگ سبز را برای لوگوی خود انتخاب کردید که درمجموع ارتباطی به نوع فعالیت‌های ما نداشت. بعد از این جلسه دفاعیه درنهایت حکم انحلال مجوز ما را صادر کردند و در شکایت به وزارت علوم همان حکم توسط وزارت علوم تأیید شد. ۱۶ مورد اتهامی داشتیم که اکثر موارد به تشکل سیاسی رسمی ما ادله موجهی نداشت و بسیاری از آنها به شخص برمی‌گشت.»

او روایت خود را با نمونه‌های دیگری ادامه می‌دهد و از کمیته‌های انضباطی بدون رعایت چارچوب‌های قانونی می‌گوید و تأکید می‌کند که برداشتن تیغ نظارت‌های نادرست از گلوی دانشجویان و توقف این روند توسط نهادهایی که این‌م موارد ارتباطی با آنها ندارد، گام بعدی است که وزارت علوم باید آن را تغییر دهد: «نهاد دانشجویی نباید از طریق گرفتن حق تحصیل، او را سرکوب کند. ما خواهان این هستیم که شرایط کمیته انضباطی به سمتی برود که در چارچوب قانونی خودش برخی اتفاقات بیفتند. ما شاهد این بودیم که حتی مناسبات کمیته‌های انضباطی مانند احضار دانشجو و در نظر گرفتن وقت دفاعیه برای آنها رعایت نمی‌شد. ما می‌خواهیم اگر دانشجویی تخلفی انجام داد، در دانشگاه چارچوب‌های قانونی رعایت شود. از طرف دیگر در دانشگاه فضای بسته‌ای حاکم است و فعالیت فرهنگی، سیاسی و تشکلات به‌شدت به مشکل خورده‌اند. اینکه ما را به‌عنوان مشکل‌ساز در دانشگاه تلقی می‌کنند، از معضلات بزرگ ماست

پنجشنبه ۱۸ مرداد ۱۴۰۳
سال سوم • شماره ۵۷۲
www.hammihanonline.ir

و توقع داریم امکان ابراز نظر آزادانه برای دانشجویان فراهم شود.»
باز شدن مجرای برای شنیده شدن صداهای صنفی در دانشگاه، بخش دیگری از خواسته دانشجویان از وزارت علوم دولت آینده است که همین روزها معرفی می‌شود؛ انجمن‌های صنفی تا پیش از این امکان بیشتری برای پیگیری وضعیت رفاهی دانشجویان به‌خصوص دانشجویان غیربومی را داشتند و حالا در برخی از دانشگاه‌ها شرایط برای آنها هم سخت شده است.

امکانات رفاهی، افزایش وام دانشجویی، تعداد پایین خوابگاه‌ها و وضعیت اسکان دانشجویان، بخشی از این موارد است و درخواست دانشجویان احیای نهاد صنفی دانشجویی است؛ چون «دیگر هیچ صدای دانشجویی دیگر به‌رسمیت شناخته نمی‌شود.» قوامی شرایط فعلی نهادهای صنفی دانشجویی را با این عبارت توصیف می‌کند و می‌گوید، دانشگاه نوشیروانی بابل در دوره کرونا حجم بالایی از دانشجو را جذب کرده و همین روند باعث شده که نتواند امکانات رفاهی مورد نیاز آنها را تأمین کند.

او می‌گوید: «دانشگاه ما به‌دلیل اینکه در دوران کرونا تعداد بسیار زیادی دانشجو جذب کرد، توان ارائه خدمات به همه دانشجویان خود را نداشت، به همین دلیل حالا ظرفیت خوابگاه‌ها به‌شدت پایین است و برای ورودی سال گذشته هیچ خوابگاهی اختصاص نداد. علاوه بر این، غذای سلف در پایین‌ترین کیفیت خود است. عملاً برخی دانشجویان هر ترم به‌دنبال مشخص کردن وضعیت اسکان و غذای خود می‌گردند و بسیاری از خدمات دیگر در دانشگاه ما وجود ندارد.»

❖ دبیرستان‌سازی دانشگاه

تعریف استاندارد برای دانشجوها و تلاش برای دبیرستان‌سازی از دانشگاه‌ها اتفاق دیگری است که برخی فعالان دانشجویی از آن می‌گویند. جداکردن دانشجویان مقاطع مختلف در خوابگاه‌ها و تلاش برای متقاعدکردن دانشجویان برای حضور کم‌رتگ در فعالیت‌های دانشجویی، نشانه‌هایی است که آنها را به این نتیجه رسانده است و تقریباً مخصوص به دولت سیزدهم نیست و رد آن را در سال‌های پیش از آن هم می‌توان گرفت. اما بعد از اعتراضات سال ۱۴۰۱ سیاست سرکوب هم به این رویه اضافه کرد. حسین عصمتی از فعالان دانشجویی است که سابقه تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی تبریز و تهران را در دولت دوم روحانی و دولت سیزدهم دارد. او هم می‌گوید، دو سال پیش مجموعاً ۲۲ سال تعلیق از تحصیل در دانشگاه برای بعضی از دانشجویان زده شد: «علاوه بر نهادزدایی، برخوردها در این دانشگاه هم تشدید شد.

به‌واسطه نهادهای قدرتمندی مثل انجمن صنفی پیش از این اعتراضات بر‌خورد با مسئله حجاب در این دانشگاه کم بود اما بعد از نهادزدایی در دانشگاه علوم پزشکی تبریز، برخوردها بیشتر شدند و کار به جایی رسید که در خوابگاه‌های علوم پزشکی دوربین نصب کردند، گیت‌های ورودی و خروجی خیلی جدی‌تر شدند و سیاست کنترل‌گری خیلی شدت پیدا کرد؛ به‌طوری‌که فعالیت‌ها را به سمت کانالیزه کردن بردند و می‌خواهند که فعالیت‌های دانشجویی به نهاد بسیج محدود شود. دانشگاه به درس خواندن محدود شد و فضای یأس و ناامیدی به‌وجود آمد. بسیاری از جدیدالورودها ترسیدند چون فضای سرکوب زیادی را دیدند. درواقع دانشگاه تبدیل به دبیرستان شد و فعالیتی دیگر در دانشگاه صورت نمی‌گیرد.»

با وجود این شرایط او و برخی دیگر از فعالان دانشجویی امیدوارند فضای دانشگاه به قبل از سال ۱۴۰۱ برگردد: «با تمام نقدهایی که به آقای پزشکیان وجود دارد، ایشان و وزارت علوم‌ش این‌فضا را به دانشجویان خواهد داد، نه به آن اندازه مطلوب اما در حدی که بشود تشکل‌ها را دوباره بنا کرد. امیدواریم که آیین‌نامه‌ها اصلاح شوند تا جنبش دانشجویی جان دوباره بگیرد و از این فضای رکود دربیاید. وقتی فضا‌های بسته‌ای باز شود تعداد بیشتری دوست دارند که وارد فعالیت‌ها شوند.»

مثل عرفان قوامی که امیدوار است حداقل راهی برای نجوایی از سمت دانشجویان پیدا شود و به برخوردهای اخیر اعتراض کنند: «بسیاری از دانشجویان به حکم اخراج خود از دانشگاه اعتراض زدند ولی بررسی نشده است. در وزارت علوم به‌سرعت رد شده است و آنها را به رأی دانشگاه برگردانده‌اند. حتی رأی‌هایی صادرشده که شدیدتر از حکم دانشگاه بوده است. مثلاً دانشجو حکم اخراج خورده بود، اما حکم اخراج به سه ترم تعلیق و تبعید به یک دانشگاه دیگر تبدیل شده بود که بدتر از حکم اخراج است. امید ما به همین سازوکاری است که کمی به قانون نزدیکتر باشد و بدتر از شرایط فعلی نشود.»

از جامعه چه خبر؟

داوطلبان آزمون دستیاری به

سوالات این آزمون منتقدند

اعتراض جمعی به رئیس جمهوری

داوطلبان آزمون دستیاری دوره ۵۱ نسبت به آزمون‌شان اعتراض کردند. آنها پس از حدود سه‌ماه که نتوانستند از طریق وزارت بهداشت و دیوان عدالت اداری به نتیجه برسند، این‌بار نامه‌شان را تحویل دفتر ریاست‌جمهوری دادند. آنها در این نامه اعلام کرده‌اند که حداقل ۲۰۰ سوال از ۲۰۰ سوال این آزمون ایراد دارد. این نامه خطاب به محمدرضا عارف، معاون اول ریاست‌جمهوری نوشته شده است. در بخشی از این نامه آمده: «تعدادی از داوطلبان این آزمون به نمایندگی از چندین هزار داوطلب معترض، طی مراجعات مکرر به دیوان عدالت اداری، خواستار ورود دیوان به این موضوع با استناد به ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری شدند که این موضوع در آن دیوان مورد بحث و بررسی یا حضور نماینده شاکیان قرار گرفت. در ادامه بررسی‌های دیوان عدالت اداری، نامه‌ای از سوی معاونت حفظ حقوق عامه دیوان عدالت اداری به وزارت بهداشت ارسال شد ومقرر شد که موضوع در وزارت بهداشت، بررسی و نتیجه به دیوان اعلام شود.

تاکنون خواسته اصلی امضاءکنندگان این آزمون مبنی بر اصلاح سوالات و کلیدهای نهایی این آزمون برآورده نشده است و بررسی درخواست علمی و منطقی این داوطلبان در جلساتی بدون حضور شاکیان و نمایندگان دیوان عدالت اداری صورت گرفته است که این نیز موجب ادامه اعتراضات داوطلبان این آزمون شده است ودر این خصوص پاسخ‌روشنی به شاکیان داده نشده است.» در ادامه این نامه آمده: «در اقدام عجیبی دیگر، وزارت بهداشت سوالاتی که اشتباه علمی آنها بر همگان آشکار است را نیز حتی اصلاح نکرده ووجود این سوالات اشتباه موجب تغییر رتبه بسیاری از ما داوطلبان شده که موجب تضییع حقوق‌مان شده است.متأسفانه این اقدام غیرقانونی و غیرعادلانه آن وزارت، مسبوق به سابقه بوده است؛ همانطور که در آزمون دستیاری پزشکی دوره‌های ۴۸ و ۴۹ تصمیماتی جدید درخصوص تاریخ و منابع این آزمون گرفته شد و داوطلبان فوق‌الذکر را مشمول این تصمیمات جدیدمی دانستند که این مخالف صریح ماده ۴ قانون مدنی است که اعلام می‌کند: «اثر قانون نسبت به آتیه است مگر با مجوز قانون‌گذار.» در آن زمان، واکنش به‌موقع معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری و ورود قضایی دیوان عدالت اداری به این موضوع، موجب صدور آرای صریح و قطعی به‌نفع داوطلبان آن آزمون شد.» در این نامه همچنین خطاب به رئیس‌جمهوری اعلام شده: «اینک باتوجه به مشی عدالت‌محوری دولت چهاردهم و آگاهی کامل دکتر پزشکیان نسبت به مسائل جامعه علوم پزشکی، از جنابعالی درخواست داریم تمهیداتی را فراهم کنید که موضوع آزمون دستیاری دوره ۵۱، پیش از اعلام‌نهایی، در دست‌نظر کار‌نهاد ریاست‌جمهوری قرار گیرد و مسئولان وزارت بهداشت در دولت سیزدهم از این اقدام غیرعادلانه خود کوتاه‌بیایند تا عموم‌نخبگان جامعه که‌نسبت به تصمیمات دوره قبلی وزارت بهداشت دلسرد شده بودند، امیدوارانه در کادر درمان بمانندو حافظ سلامت و بهداشت‌مردم باشند.»

❖ راه‌اندازی کارزاری با ۲۷۰۰ امضاء

مریم حسینی، نماینده جمعی از معترضان است و به هم‌میهن می‌گوید که این آزمون سیزدهم اردیبهشت‌ماه برگزار شد؛ آزمونی با ۲۰۰ سوالی که براساس نتیجه آن، رتبه داوطلبان مشخص می‌شود: «وقتی کلید آزمون آمد، همه گیج شده بودند. خود آزمون سوالات دویپهلوی زیادی داشت وبا دیدن کلید آزمون متوجه شدیم که‌نمونه‌سوالات خود کتاب نادرست بود و حتی یکسری از اساتید بر این موضوع تأکید کردند. بعد از این اتفاق اعتراض‌مان را در سازمان سنجش ثبت کرده و اعلام کردیم که حدود ۲۰ تا ۳۰ سوال اشتباه داشت. بعد که کارنامه‌های‌مان آمدمتوجه شدیم، دوسوالی که اتفاقاًخیلی ایراد می‌نداشته، حذف شده‌است.» به‌گفته حسینی، درپی این اتفاقات کارزاری با ۲۷۰۰ امضاءراه‌اندازی شدو در دیوان عدالت‌هم‌شکایتی صورت گرفت: «مابابخش حقوقی‌وزارت بهداشت صحبت کردیم و از آنها خواستیم که تا قبل از نتایج نهایی، موضوع را بررسی کنند. جلسه‌ای هم تشکیل شد و به ما گفتند در آن جلسه قاضی دیوان حضور دارد، اما بعداً متوجه شدیم که قاضی در این جلسه حضور نداشته است.» به گفته این پزشک، بعد از گذشت یک‌ماه، هیچ تعیین تکلیفی نشد و حتی مسئولان وزارت بهداشت حاضر به ملاقات با نماینده معترضان نشدند: «وزارت بهداشت به‌جای حمایت از ما، در مقابل‌مان ایستاد. ما درخواست کردیم که نسبت به سوالات شفاف‌سازی شود، بعد کارگروهی بدون حضور نماینده معترضان تشکیل شد و سوالات را بررسی کردند، این‌بار ۴ سال دیگر راه‌هم حذف کردندو این مسئله روی رتبه داوطلبان به‌شدت تأثیر گذاشت.» اواین نامه رازور سه‌شنبه به ریاست‌جمهوری برده: «خیلی‌ها ناامید شده‌اندو شروع کرده‌اند به خواندن برای سال آینده. ما این نامه را برای دفتر ریاست‌جمهوری فرستادیم تا شاید در دولت جدید این موضوع رسیدگی شود.»